

усвідомлювати, коли і як використовувати кожен із цих підходів або їх комбінацію.

Список використаних джерел

1. Шаповал К. «Пощастило, що ракети не прилетіли до нас». Як Rozetka лавірує між клієнтським попитом, ракетами та тиском держави. Інтерв'ю зі Владиславом Чечоткіним [Електронний ресурс] / К. Шаповал, В. Федорчук // Forbes. – 2022. – Режим доступу : <https://forbes.ua/company/poshchastilo-shcho-raketi-ne-prileteli-do-nas-yak-rozetka-lavirue-mizh-klientskim-popitom-raketami-ta-tiskom-derzhavi-intervyu-zi-vladislavom-chechotkinim-13122022-10433>.

2. Балашова Л. «Ми були у найгіршій формі». Співзасновник Rozetka про роботу під час війни [Електронний ресурс] / Люба Балашова // NV Бізнес. – 2022. – Режим доступу: <https://biz.nv.ua/ukr/consmarket/rozetka-pid-chas-viyini-vtrabila-chastinu-partneriv-i-skorotila-shtat-novini-ukrajini-50247797.html>.

3. What role does leadership play in driving effective change within teams? [Електронний ресурс] // Vorecol Editorial Team. – 2024. – Режим доступу: <https://vorecol.com/blogs/blog-what-role-does-leadership-play-in-driving-effective-change-within-teams-151733#3.-building-trust-and-credibility:-the-foundation-of-effective-leadership-->.

4. Warren Buffett's Leadership Style & Insights in Times of Crisis [Електронний ресурс] // Pressfarm. – 2024. – Режим доступу: <https://press.farm/warren-buffetts-leadership-style-and-insights/>.

5. Platt E. Berkshire Hathaway swings to \$11.7bn profit in first quarter [Електронний ресурс] / Eric Platt // The Financial Times. – 2021. – Режим доступу: <https://www.ft.com/content/33bbf579-20c2-40e4-aec6-4ce76161e18f>.

ПУБЛІЧНА ДИПЛОМАТІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ВПЛИВУ НА МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ УКРАЇНИ

В.М. Черняк, студентка 3 курсу, групи БЕМ-722

М.В. Кармінська-Белоброва, к. н. з держ. упр., доцентка

Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків

Останніми роками публічна дипломатія відіграє важливу роль у зовнішньополітичній діяльності країн світу, в тому числі й України, що особливо помітно під час повномасштабного вторгнення російських військ. Вона відіграє важливу роль у формуванні позитивного іміджу країни, а також сприяє розумінню та просуванню її інтересів на міжнародній арені.

Публічна дипломатія — це система заходів, за допомогою яких держава здійснює комунікацію з громадськістю інших держав та впливає на формування громадської думки в інших країнах для просування своїх національних інтересів і досягнення зовнішньополітичних цілей. Інструменти публічної дипломатії дозволяють значно розширити коло аудиторії, побудувати нові партнерства, залучити до співпраці представників сфер, що перебувають поза сферою впливу офіційної влади (неурядові організації, бізнес, аналітичні центри, навчальні заклади, молодь, лідерів громадської думки, окремих осіб) [1, с. 9].

Публічна дипломатія в Україні виступає інструментом «м'якої сили», який дозволяє державі цілеспрямовано та ефективно досягати своїх зовнішньополітичних завдань.

Джозеф Най розкриває сутність «м'якої сили», протиставляючи її традиційним «жорстким» методам зовнішньополітичного впливу: примусу, нав'язуванню, насильству. «Жорстка сила» як група традиційних інструментів зовнішньополітичної діяльності — це сукупна політична, економічна та фінансова міць і такі засоби зовнішньої політики, як збройне насильство, військова агресія, економічний тиск, підкуп [2, с. 10-11].

У «Стратегії публічної дипломатії Міністерства закордонних справ України на 2021–2025 роки» визначили ключові напрями публічної дипломатії, серед яких культурна, економічна, експертна, кулінарна, науково-освітня, спортивна та цифрова дипломатія. Інструменти культурної та експертної дипломатії активно застосовуються для висвітлення й просування питань протидії російській агресії, зокрема деокупації територій, порушень прав людини, боротьби з дезінформацією тощо. Ці зусилля спрямовані на політиків, державних службовців, експертів та науковців іноземних країн, у рамках міжнародних організацій [1, с. 11].

Метою стратегії публічної дипломатії МЗС є формування позитивного іміджу України у світі шляхом інституціоналізації та посилення функції публічної дипломатії у роботі МЗС, закордонних дипломатичних установ України та Українського інституту, а також посилення синергії та взаємодії з ключовими державними та недержавними органами та інституціями, залученими до стратегічних комунікацій України [1, с. 19].

З початком повномасштабного вторгнення російських окупантів розвиток публічної дипломатії в Україні вийшов на новий рівень, що зумовлено значною активізацією зусиль, спрямованих на здобуття підтримки та всебічну інтеграцію з більш розвиненими країнами. Попри це, Україна продовжує реалізовувати культурні та соціальні проекти, спрямовані на підтримку української мови, популяризацію української історії та культури за кордоном. Також, вона не відмовляється від участі у спортивних, освітніх та культурних заходах, що мають на меті популяризацію держави та покращення її іміджу на міжнародній арені [3, с. 75-76].

Яскравим прикладом успішної та ефективної реалізації публічної дипломатії в сучасній Україні є щоденні вечірні звернення Володимира Зеленського та заплановані зустрічі міністрів оборони у форматі Рамштайн.

До того ж Україна активно використовує соціальні мережі для привернення уваги до своїх поглядів та цінностей під час війни. Це пов'язано зі зростанням обсягів політичної інформації та боротьбою з пропагандистською машиною країни-агресора. Наразі в українському суспільстві спостерігається зростання впливу медіа на процеси створення інформації, що надходить від влади до суспільства, її поширення та фільтрацію.

Україна демонструє значне зростання власного міжнародного впливу. У 2022 році Україна додала найбільше балів серед усіх країн світового рейтингу м'якої сили «Global Soft Power Index», посівши 37 місце зі 121, а у 2023 році — 44 [4]. Для порівняння, у 2021 році Україна займала лише 61-шу позицію. Завдяки ефективному використанню дипломатичних інструментів наша держава увійшла до двадцятки найвпливовіших країн світу. Сьогодні Україна більше не сприймається як маловідома держава — рівень поінформованості про неї у світі стрімко зростає.

Отже, публічна дипломатія є важливим інструментом для України у формуванні міжнародного іміджу та просуванні національних інтересів. У сучасних умовах, протидії російській агресії, публічна дипломатія відіграє ключову роль у здобутті міжнародної підтримки та зміцненні зв'язків з іншими країнами. Використання інструментів «м'якої сили» дозволяє Україні ефективно комунікувати з громадськістю в інших країнах, впливати на політику та створювати позитивний імідж України на міжнародній арені. Досягнення в цій сфері, зокрема зростання рейтингу «м'якої сили», свідчать про успішність зусиль України щодо посилення свого міжнародного впливу.

Список джерел інформації

1. Стратегія публічної дипломатії Міністерства закордонних справ України 2021–2025. URL: <https://mfa.gov.ua/pro-ministerstvo/strategiyi-mzs> (дата звернення: 18.10.2024).
2. Nye, J. S. *Soft Power: The Means to Success in World Politics*. New York: Public Affairs. 2004. - 328 p.
3. Кривошеїн В. Технології публічної дипломатії як інструмент «м'якої сили»: особливості впровадження в сучасній Україні та досвід Ізраїлю. *Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії*. 2023. № 3 (17). - С. 63–83.
4. Brandirectory. *Brand Values, Profiles & Global Rankings*. URL: <https://brandirectory.com/softpower/> (дата звернення: 18.10.2024).

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВІДНОВЛЕННЯ КРИТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ НА ЗАСАДАХ РЕЗИЛЬЄТНОГО ПІДХОДУ

С.В. Киристюк, к. е. н., ст. наук. співробітник

ДУ «Інститут економіки та прогнозування НАН України», м. Київ

Вступ. Виклики ХХІ століття суттєво похитнули сформовані відносно стійкі глобальні системи. Спершу світ сколихнула фінансово-економічна криза у 2008 р., згодом у 2019 р. почалась глобальна пандемія коронавірусу, а в 2022 р. почалась повномасштабна війна в Україні, що остаточно зруйнувало без того хиткий світовий порядок.

В цих умовах стало очевидним, що традиційний підхід ризик-менеджменту надзвичайних подій не в повній мірі відповідає викликам часу. Він охоплює оцінку надійності та безпечності системи до негативного впливу різних факторів. Ризик-підхід ґрунтується на відповідях на три ключові питання: 1) що може трапитись, вийшовши за рамки нормального перебігу подій? 2) яка ймовірність цього? 3) які можливі наслідки при цьому? Відповідно в рамках ризик-підходу основні зусилля спрямовані на зменшення ймовірності та наслідків виникнення негативних подій.

З початку 2000-х років активно розвивається новий підхід до вивчення надійності систем – резильєтний підхід. Його широко використовують, перш за все, в психології й соціології, природничих науках, інженерії й економічних науках [1]. З початку 2010-х років його застосування активізувалось у сфері критичної інфраструктури. Основними сферами наукового дослідження при цьому, як правило, є енергетика, включаючи